

дължиха. Нашите войници се бяха изкачили вече на самите предни крепости. Но боята беше ужасен. Гърмежите заглушаваха цълата околност. Адско бучение и съкашъ гръмотевици покриваха всички върхове. Би казалъ човѣкъ, че цълата земя се е разиграла и възбунтувала. Цълата повърхнина кипѣше и треперѣше, а отъ турските твърдини прѣзъ нощта изгрѣваха огньове и блѣсваха прожектори сжщо като кога изригватъ вулкани. „Ние, разказва единъ войникъ, пѣплимъ по земята сѣ по колѣнѣ. Върху главите ни падатъ свѣткавични кълба и звѣзди. Щомъ достигнемъ нѣкое сгодно мѣсто, веднага се окопаваме. Сгушаме се въ окопите да се поизбавимъ отъ куршумите, които ваятъ като градушка около насъ. За зла врага дъждъ почна силно да вали и попълни окопите. Ние газимъ до колѣнѣ въ вода и калъ. Боята се води по цълата линия отъ море до море. Силенъ и страшенъ грѣмъ се чува отъ морските топове. Тѣ оглушаватъ човѣка. Екътъ имъ се повтаря по всички хълмове, и заглушава другите гърмежи. Едри, дебели и тежки гранати, като малачета, изпращѣваха около насъ, нѣкои се пукваха надъ главите ни и съ страшенъ екотъ посипваха гърба ни съ безброй много куршуми и желѣзини. Да се избавимъ отъ тѣхъ ние лѣгахме низко въ водата, която се бѣ набрала въ окопите. Ала въ студената вода не може много да се стои. Щомъ поотслабне огъня, ние се извличаме като гущери извънъ окопите на склона, изтѣгаме се да се оцѣдятъ дрехите и обувката ни. Въ този мигъ страшна и ослѣпителна свѣтлина отъ турските прожектори подне върху насъ. Неприятелътъ ни вижда вече. Ние, да се запазимъ отъ куршумите му, бързо като жаби се нацѣмбукваме въ пълните съ вода око-